II. Kur'an'ın Mesajını Anlıyorum: 1. Kur'an Kıssaları Öğreniyorum

4. Hz. Salih (as) Kıssası

- **Kıssa:** Allah'ın (c.c.) bize anlattığı örnek olaylara denir.
  - Yüce Allah Kur'an'da Hz. Muhammed'den (s.a.v.) önceki peygamberlerin ve bazı insanların yaşamlarından örnekler verir ve ders çıkarmamızı ister.
- **Hicr**, bağlar ve bahçelerle çevrili yemyeşil bir yerdi.
- Hz. Hud (a.s.) ve müminler Âd kavmini helak eden o müthiş fırtınadan kurtulduktan sonra Hadramut civarına yerleşmişlerdi.
- Onların nesillerinden gelenler zamanla çoğalmış, yeni bir yurt arayışına girerek Hicaz ve Şam arasında bulunan ve **"Vadi'l-Kura"** diye de bilinen Hicr'e yerleşmişlerdi. Burada yaşayan kavme **"Semûd"** kavmi denmekteydi.

- Semûd kavminin yaşadığı yerler onların gücünü ve zenginliğini gösteren şeylerle doluydu. Mükemmel taş işçiliği ürünü saraylar yontmuşlardı dağlarda. Semûd halkı, ovalarında yüksek katlı binalar yapmakla ün salmışlardı. Görenleri hayran bırakacak şehirler kurmuşlardı.

- Hz. Hud'dan sonra onun getirdiği tevhit dininden uzaklaşılmış; insanlar, putperestlik karanlığına tekrar düşmüşlerdi. Ahlak, adalet, insani değerler ayaklar altındaydı. İktidarı, gücü elinde bulunduranlar, insanları tekrar ezmeye başlamıştı.
- Haksızlığa uğrayanlar kendilerine uzanacak bir eli beklerken, Allah (c.c.) Semûd kavmine kendi içlerinden Hz. Salih'i peygamber olarak gönderdi.
- Hz. Salih, peygamber olmadan önce kavmi içerisinde çok sevilen, kendisine güvenilen bir kişi idi.

"Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik)..." *(Hud suresi, 61)*

- Hz. Salih onlara şöyle seslendi:

— "Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim sevabımı verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir." *(Şuarâ suresi, 143–145)*

- Bu ilk davetin hemen ardından Hz. Salih (a.s.) onları Allah'a (c.c.) kulluğa davet etti.

— "...Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a (c.c.) kulluk edin. Sizin ondan başka tanrınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı. Ve sizi orada yaşattı. O halde ondan mağfiret isteyin; sonra da ona tevbe edin. Çünkü Rabbim (kullarına) çok yakındır, (dualarını) kabul edendir." *(Hud suresi, 61)*

— "Dediler ki: Ey Sâlih! Sen bundan önce içimizde ümit beslenen birisiydin. (Şimdi) babalarımızın taptıklarına tapmaktan bizi engelliyor musun? Doğrusu biz, bizi kendisine (kulluğa) çağırdığın şeyden ciddi bir şüphe içindeyiz." *(Hud suresi, 62)*

- Hz. Salih, peygamberlik görevini kimden aldığını, görevini yerine getirmezse ne olabileceğini onlara anlattı. Rabbinden bir yetki ile İslam'ı insanlara anlatan Hz. Salih, hiçbir şekilde davasından vazgeçmeyeceğini de söyledi.

—"(Sâlih) dedi ki: Ey kavmim! Eğer ben Rabbimden (verilen) apaçık bir delil üzerinde isem ve o bana kendinden bir rahmet (peygamberlik) vermişse, buna ne dersiniz? Bu durum karşısında ona âsi olursam beni Allah'tan (c.c.) (onun azabından) kim korur? O zaman siz de bana ziyan vermekten fazla bir şey yapamazsınız." *(Hud suresi, 63)*

ibrahimneseli.com

- Semûd Kavminin ileri gelenleri Salih ile mücadele etmenin, onu davasından vazgeçirmenin zor olduğunu biliyorlardı.

— "Düşünün ki, (Allah (c.c.)) Âd kavminden sonra yerlerine sizi getirdi. Ve yeryüzünde sizi yerleştirdi: Onun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın (c.c.) nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın."*(A'raf suresi, 74.)*

- Hz. Salih (as), giderek sözlerinin dozunu artırıyordu. İlahlarını terk etmelerini, tek Allah'a (c.c.) inanmalarını, kendisine itaat edip sözünü dinlemelerini istiyordu. Öfkeyle ona bağırdılar:

— "Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin! Sen de ancak bizim gibi bir insansın..."*(Şuarâ suresi, 153–154)*

- Hz. Nuh'a ve Hz. Hud'a yapılan itirazların aynısı Hz. Salih'e de yapıldı. Onun insanlar arasından seçilmesini bile eleştiriyorlardı. Hz. Salih'i büyülenmekle suçlayanlar, kendi aralarında sözlerine, hakaretlerine devam ettiler:

—"Aramızdan bir insana mı uyacağız? O takdirde biz apaçık bir sapıklık ve çılgınlık etmiş oluruz dediler. Vahiy, aramızda ona mı verildi? Hayır o, yalancı ve şımarığın biridir (dediler.)"*(Kamer suresi, 24–25)*

- İnkârcılara ilahî cevap gecikmedi:

"Yarın onlar, yalancı ve şımarığın kim olduğunu bileceklerdir."*(Kamer suresi, 26)*

— "Sâlih dedi ki: Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan (c.c.) af dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir. Onlar ise: Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık..." dediler.*(Neml suresi, 46–47)*

- Büyüklenenler, Hz. Salih'in söylediklerinden hoşlanmadı ve onu halk önünde küçük düşürmek için yapamayacağı bir işe davet etmek istediler. Ondan bir mucize göstermesini istediler:

— "...Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir mucize getir."*(Şuarâ suresi, 154)*

"Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah'ın (c.c.) devesi. Onu bırakın, Allah'ın (c.c.) arzında yesin (içsin)... *(Hud suresi, 64)*

Salih: İşte (mucize) bu dişi devedir; onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir, dedi. Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabı yakalayıverir."*(Şuarâ suresi, 155–156)*

- Deve rahatça otlaklarda geziyor, su içme sırası devede iken kimse su içmeye yanaşamıyordu. Deve, içtiği su kadar süt veriyordu. Süt kovalarının biri doluyor, ardından başka kovalar geliyordu. Şaşılacak işti. Çekinmişlerdi Salih'in tehdidinden, deveye dokunamıyorlardı. Ama bu iş böyle devam edemezdi. Toplumun ileri gelen kişileri bir araya geldiler. Bunlar dokuz kişi idiler ve şöyle karar aldılar: Önce deveyi ardından da Salih'i ve diğer inananları öldüreceklerdi.

"O şehirde dokuz kişi (elebaşı) vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı. Allah'a (c.c.) and içerek birbirlerine şöyle dediler: Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim) sonra da velisine: "Biz (Sâlih) ailesinin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz" diyelim. Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik." *(Neml suresi, 48–50)*

- Hz. Salih 'e dokunamadılar ama deveyi öldürdüler. Sonra da:

—"...Ey Salih! Eğer sen gerçekten peygamberlerdensen bizi tehdit ettiğin azabı bize getir, dediler."*(A'raf suresi, 77)*

ibrahimnesli.com

- Hz. Salih (a.s.) onların isteklerine cevap verdi:

—"...Yurdunuzda üç gün daha yaşayın (sonra helâk olacaksınız)! Bu söz, yalanlanamayan bir tehdit idi."*(Hud suresi, 65.)*

- Yaşayacakları son üç gün kalmıştı.

"Onları sabaha çıkarlarken o korkunç ses yakaladı. Kazanmakta oldukları şeyler onlardan hiçbir zararı savmadı."*(Hıcr suresi, 83–84)*

"Sanki orada hiç oturmamışlardı. Biliniz ki, Semûd kavmi gerçekten Rablerini inkâr ettiler. Yine bilesiniz ki, Semûd kavmi (Allah'ın (c.c.) rahmetinden) uzak kılındı."*(Hud suresi, 68)*

"Emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla beraber iman edenleri, bizden bir rahmet olarak (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin kuvvetlidir, (her şeye) galip gelendir."*(Hud suresi, 66)*

- Salih (a.s.) azaba uğrayan milletine bakıp üzüntüyle şöyle diyordu:

—"...Ey kavmim! Andolsun ki ben size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ettim ve size öğüt verdim; fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."*(A'râf suresi, 79)*

Semûd kavminden geriye ne kaldı?

"İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri!..."*(Neml suresi, 52)*

ibrahimneseli.com